

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 851 din 08.12.2021

Dosarul nr. 1/2021

Petiție nr.22/04.01.2021

Petent:

Reclamați: Ringier Romania S.R.L

Obiect: afirmații discriminatorii defăimătoare în spațiul public

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1., reprezentat în mod convențional de către Cabinet de avocat „Nica Adriana”, cu sediul în București, Bd. Unirii nr. 37, bl. A4, 5c 1, et. 6, ap. 29, sectorul 3 (sediul procesual ales pentru comunicarea actelor de procedură conform art. 158 C.proc.civ.)

Numele și sediul reclamanților

2. Ringier Romania S.R.L., cu sediul social în București, Blvd. Dimitrie Pompeiu Nr. 9-9A, Iride Business Park, Corp B2B, Sector 2,

3., cu domiciliu necunoscut,

4., cu domiciliu necunoscut.

II. Citarea părților

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Prin petiția înregistrată la CNCD cu nr. 22/04.01.2021, petentul solicită CNCD să constate că, în perioada 8 iunie 2020 - 6 iulie 2020, au fost publicate o serie de articole pe site-ul www.libertatea.ro, site ce aparține Ringier Romania S.R.L., articolele realizate de autorii R. L. și C.T., și care prezintă informații neadevărate de natură discriminatorie care au fost aduse la cunoștința publicului.

CONSILIUL NAȚIONAL
pentru **COMBATEREA**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărcineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

7. Articolele publicate sunt următoarele:

- a. 8 Iunie 2020 - articol publicat sub titlul „Gruparea - primarul PSD se afișează cu mafia. Șef din Politia Locala Sector 4, la piscina din curtea casei liderului Clanului Sportivilor” pe <https://www.libertatea.ro/stiri/goleac-baluta-mafia-sef-politia-locala-piscina-lider-clanul-sportivilo-3026825> dar si în ziarul tipărit “Ziarul Libertatea”;
- b. 17 Iunie 2020 - articol publicat sub titlul „Surprins pe domeniul de lux al unui lider de clan, șeful de politie locală cere eliminarea fotografiilor”, pe <https://www.libertatea.ro/stiri/antonio-goleac-politia-locala-fotografii-interlopi-3041317>);
- c. 17 Iunie 2020 - articol publicat sub titlul „, mână dreaptă a primarului, trimis în judecată după ce a folosit diplome false să ajungă șef ADP Sector 4. DNA: „Putea fi doar floricultor, pavator sau fierar betonist”, pe <https://www.libertatea.ro/stiri/seful-adp-sector-4-mâna-dreapta-a-primarului-bălută-trimis-în-judecată-3037685>, publicat de către;
- d. 22 Iunie 2020 - articol publicat sub titlul „Rudele interlope ale polițiștilor au trecut la mesaje pentru ziariști”, în ziarul tipărit „Libertatea”
- e. 24 Iunie 2020 - articol publicat sub titlul "Cum au devenit interlopii lui membrii PSD ai lui si polițiști locali" în ziarul tipărit „Libertatea”;
- f. 26 Iunie 2020 - articol publicat sub titlul „Site-ul lui apără clanurile din sectorul 4 si scrie articole cu titlul: "": Cu ajutorul artei urbane, sectorul nostru devine mai vesel si parcă mai tânăr" pe <https://www.libertatea.ro/stiri/site-silviu-manastire-apara-clanurile-sector-4-3048499>)
- g. 6 Iulie 2020 - articol publicat sub titlul „Libertatea l-a găsit pe șeful ADP Sector 4 pe insula greceasca Eghina chiar după ce DNA l-a trimis în judecata. Era însoțit de o duba de la Rosal care descarcă materiale de construcții la o vilă!" pe <https://www.libertatea.ro/stiri/marian-goleac-adp-sector-4-eghina-grecia-vila-duba-rosal-3056474>.

8. Petentul consideră că asocierea sa cu Clanul Sportivilor ca fiind o grupare de infractori precum si cu liderul acestora, în care se susține ca aceștia ar fi cu petentul „mână în mână”, că „primarul si gașca lui au mai multe dosare la DNA dar acestea zac de ani buni” întărește convingerea cititorilor ca petentul ar fi un mafiot, interlop si un infractor.

9. Apelativele folosite discriminează petentul în fața cetățenilor prin prezentarea ca adevărate a unor pretinse fapte care nu au suport real și pentru care nu există o hotărâre de condamnare dar și prin cuvintele atribuite precum „mafiot”, „interlop” care supun petentul unui tratament injust din prisma funcției de primar pe care o deține față de alți primari în general.

Dreptul Reclamantului la onorare, la demnitate, la viață privată a fost încălcat prin toate manifestările jurnaliștilor, respectiv prin conținutul de informații cuprinse în articolele arătate întrucât acestea conțin acuzații publice, repetate si nefondate la adresa petentului sunt de natura a-l supune unui tratament injust.

10. Funcția de primar pe care petentul a dobândit-o în urma încrederii cetățenilor este periclitata prin asocierea acestuia cu fapte de natura penală săvârșite de către primari. Autorii articolelor susțin ca petentul ar fi supranumit „omul sacoșă al primarilor” lăsând să se înțeleagă că primarii sectorului 4 ar fi corupți si că aceștia sunt în „mâinile clanurilor”.

11. Petentul solicită constatarea și sancționarea contravenției prevăzută de art. 15 din O.G.

CONSILIUL NATIONAL
pentru **COMBATAREA**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărcineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

nr. 137/2000, obligarea părților să publice, în mass-media, un rezumat al hotărârii prin care se constată săvârșirea contravenției, precum și orice măsură necesară pentru înlăturarea consecințelor acestei fapte întrucât au publicat articole cu un conținut discriminator la adresa subsemnatului.

Susținerea reclamațiilor

12. Prin punctul de vedere depus cu adresa nr.1772/05.03.2021, reclamații arată că, la data de 2 decembrie 2020, petentul a adresat Judecătoriei Sectorului 1 o cerere de chemare în judecată privind aceleași articole ce fac obiectul petiției, prin care a solicitat ca reclamații să fie obligați:

- i. La plata sumei de 100 de lei, în solidar, reprezentând daune morale pentru prejudiciul cauzat prin afectarea și atingerea adusă vieții private (art.71 Cod civil), afectarea și atingerea demnității (art. 72 Cod civil), atingerea și afectarea imaginii (art.73 Cod civil);
- ii. La ștergerea articolelor defăimătoare publicate pe www.libertatea.ro;
- iii. La publicarea hotărârii de admitere a acțiunii, chiar și în parte, atât în publicația Online www.libertatea.ro. cât și în ziarul Libertatea, în termen de maxim 5 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii;
- iv. La plata cheltuielilor de judecată, în solidar, ocazionate de litigiu, în conformitate cu prevederile art.451 și urm. din Codul de procedură civilă.

Cauza a fost înregistrată sub nr.24358/300/2020.

13. Reclamații ridică **excepția necompetenței materiale a CNCD** de a se pronunța cu privire la petiția formulată, apreciind că, deși în cererea adresată instanței nu este invocată discriminarea petentului, din momentul în care acesta s-a adresat instanței de judecată pentru ca aceasta să constate existența sau inexistența unei atingeri aduse demnității sale, pentru motivele arătate în petiție, CNCD nu mai are competența să se pronunțe în cauză.

14. Reclamații ridică și **excepția lipsei de interes a petentului în formularea petiției**, apreciind că interesul la formularea petiției nu răspunde cerințelor din art.33 Cod procedură civilă (dreptul comun în materie procedurală), respectiv nu este un interes legitim. Petentul se plânge de faptul că, în calitatea lor de jurnaliști, respectiv de publicație, reclamații au pus în discuție aspecte de interes public legate de activitatea sa în funcția de primar. Așa-zisa discriminare ar fi determinată tocmai de funcția publică deținută. Or, funcția publică deținută nu are cum să reprezinte un criteriu de discriminare realizată prin exercitarea dreptului la liberă exprimare. Din contră, tocmai funcția publică deținută și calitatea sa de om politic sunt cele care justifică o doză mai mare de critică acceptabilă la adresa sa din partea publicului și a presei, în exercitarea dreptului la liberă exprimare. Formularea petiției are, astfel, caracter pur șicanator, de hărțuire la adresa reclamațiilor, dovedită atât de caracterul manifest nefondat al petiției, cât și de formularea petiției în paralel cu acțiunea civilă în răspundere delictuală, mptiv pentru care petiția se impune a fi respinsă ca inadmisibilă

IV. Cadrul legal aplicabil

15.- O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*

- **Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor**

- **Constituția României – art.20, art. 30, alin. 6 și 7**

CONSILIUL NATIONAL
pentru **COMBATAREA**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărcineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

V. Motivele de fapt și de drept

16. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induce distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991; Hoffman împotriva Austriei, 23 iunie 1993, Spadea și Scalabrino împotriva Italiei, 28 septembrie 1995, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996).

17. În hotărârea dată în cazul Thlimmenos împotriva Greciei din 6 aprilie 2000, CEDO a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

18. Colegiul director constată că Dreptul la liberă exprimare este consacrat în legislația internă și internațională astfel:

Constituția României,

Art. 30 - Libertatea de exprimare

(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

Articolul 10 din Convenția Europeană a drepturilor omului prevede că:

“1. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare.”

Libertatea de exprimare prevăzută de art. 10 al Convenției este una dintre aceste libertăți fundamentale, ce are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogată chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului și a fericirii fiecăruia, așa cum au considerat judecătorii Curții în cauza *Handyside c. Regatului Unit*.

Libertatea de exprimare este atât un drept în sine, cât și un drept absolut necesar pentru realizarea altor drepturi garantate de Convenție, cum ar fi dreptul la liberă asociere, fiind totodată un drept individual, parte a libertății spirituale a fiecărui individ, dar și un drept colectiv, ce permite comunicarea cu ceilalți semeni (Frederic Sudre, *Drept internațional și European al drepturilor omului*).

Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi și comunica informații ori idei, fără a exista limite frontaliere ori impuse de autoritățile publice.

Exprimarea unei opinii presupune, în concret, exprimarea unei judecăți de valoare, ceea ce are o importanță deosebită sub aspect probator, deoarece, așa cum a decis Curtea în jurisprudența sa -cauza *De Haes et Gijssels c. Belgiei* - (mai ales raportat la libertatea presei), exactitatea judecăților de valoare nu poate fi demonstrată așa cum pot fi demonstrate faptele concrete, iar a pretinde o asemenea probă ar duce inevitabil la o îngrădire nepermisă a libertății de opinie.

19. Art. 70 din Codul civil prevede: „Dreptul la liberă exprimare - (1) Orice persoană are dreptul la libera exprimare.”

Iar potrivit art. 75 alin. (2) C. civ.: „Exercitarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este parte nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în prezenta secțiune”.

Buna-credință în exercitarea drepturilor și libertăților constituționale se interpretează coroborat cu respectarea pactelor și a convențiilor internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența curților cu atribuții în verificarea respectării acestora, normă care este concordantă cu prevederile art. 20 din Constituție:

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.,,

Declarația Universală a Drepturilor Omului stipulează, în Articolul 19 „Dreptul la libertatea opiniilor și exprimării”:

„Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.,,

20. Exercițarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități, astfel încât este de dorit să fie evitate afirmațiile care offensează în mod gratuit fără a duce la un progres al relațiilor umane.

21. Colegiul este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile petentului, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

- să fie prevăzută de lege (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),

- să urmărească un scop legitim,

- să fie necesară într-o societate democratică și

- să fie proporțională cu scopul urmărit (Corneliu Bârsan, Convenția europeană a drepturilor omului, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

22. Prima cerință, cea a existenței unei prevederi legale, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că ambele texte normative sunt previzibile și accesibile, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

23. Raportat la scopul legitim urmărit prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură,

- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui persoane sau unui grup de persoane, potrivit art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

24. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

25. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase”

CONSILIUL NATIONAL
pentru **COMBATAREA**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărăcineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

(„pressing social need”).

26. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

27. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi Handyside v. United Kingdom par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

28. În scopul de a determina dacă declarația obiect al prezentei sesizări constituie un discurs de ură, Colegiul va examina: obiectivul urmărit de către părțile reclamate, contextul în care a avut loc, conținutul afirmațiilor, rolul în societate al persoanelor, autori ai afirmațiilor.

Obiectivul urmărit de reclamați

29. Obiectivul urmărit de reclamați este important: În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a părților reclamate, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

30. Colegiul apreciază că, în speță, declarațiile părții reclamate nu reprezintă un comentariu în care există elemente de incitare la ură împotriva unei persoane.

Contextul în care a fost făcută afirmația

31. Comportamentul a fost manifestat în public (site-ul www.libertatea.ro, site ce aparține Ringier Romania S.R.L fiind accesibil tuturor). Apelativele „mafiot”, „interlop” nu fac referire directă la petent, ci la persoane considerate ca făcând parte din anturajul acestuia.

32. Părțile reclamate sunt jurnaliști.

33. Astfel, Colegiul nu poate decât să constate faptul că nu există elemente pentru o ingerință a statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare.

Modul în care au fost făcute afirmațiile

34. Art. 15 al OG nr. 137/2000 stabilește: "Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptate împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia

35. Colegiul director apreciază că exprimările folosite în cuprinsul articolelor nu sunt de

CONSILIUL NATIONAL
pentru **COMBATEREA**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărcăineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

natură a atinge o limită prin care să se încalce un drept fundamental, încât dreptul la libertatea de exprimare să devină secundar.

36. Una din principalele caracteristici ale democrației constă în posibilitatea pe care ea o oferă de a rezolva prin dialog, fără a se recurge la violență, problemele pe care le are de soluționat un stat, chiar și atunci când acestea sunt extrem de dificile sau stânjenitoare, iar democrația se "hrănește" din libertatea de exprimare". Marginea de apreciere a statelor este semnificativ redusă (îngustă) atunci când autorul declarației este un om politic ori jurnalist, opiniile formulate având un larg impact.

37. O ingerință a statului în această speță, prin constatarea și sancționarea faptei ca fiind o formă de discriminare, deci limitarea libertății de exprimare, ar constitui un exces, o limitare nejustificată, o măsură neproportională în raport cu pericolul social al faptei și cu scopul urmărit. O ingerință a statului nu este justificată, deoarece nu există elemente de incitare expresă la ură pe criteriul etnic.

Concluzii

38. Potrivit Art. 63 alin. 1 din Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor, „Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.”

Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părților, Colegiul urmează a analiza **excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării**, excepție invocată de reclamați motivat de faptul că petentul s-a adresat instanței de judecată pentru ca aceasta să constate existența sau inexistența unei atingeri aduse demnității sale.

39. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

40. Art. 27 din O.G nr.137/2000 prevede că „*Persoana care se consideră discriminată poate formula în fața instanței de judecată o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea*

CONSILIUL NAȚIONAL
pentru **COMBATEREA**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărcineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și **nu este condiționată de sesizarea Consiliului.**,,

41. Având în vedere obiectul petiției, și anume posibila lezare a demnității petentului, Colegiul director va respinge excepția de necompetență ridicată de reclamați.

42. În ceea ce privește **excepția lipsei de interes a petentului în formularea petiției**, ridicată de reclamați, Colegiul director urmează să o respingă, întrucât numele acestuia apare în articolele considerate discriminatorii.

43. În ceea ce solicitarea petentului referitoare la înlăturarea consecințelor faptei reclamate, Colegiul director va constata că nu sunt incidente prevederile O.G 137/2000, atribuțiile CNCD regăsindu-se la art. 19 din O.G 137/2000, potrivit căruia: „(1) **În vederea combaterii faptelor de discriminare, Consiliul își exercită atribuțiile în următoarele domenii:**

- a) prevenirea faptelor de discriminare;
- b) medierea faptelor de discriminare;
- c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare;
- d) monitorizarea cazurilor de discriminare;
- e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării.,,

44. Pe fond, Colegiul director, reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.

44. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică. (CEDO, Lingens c. Austriei,).

45. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că “libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.” (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs.

Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K.).

Exprimarea unei opinii presupune, în concret, exprimarea unei judecăți de valoare, ceea ce are o importanță deosebită sub aspect probator, deoarece, așa cum a decis Curtea în jurisprudența sa -cauza De Haes et Gijssels c. Belgiei - (mai ales raportat la libertatea presei), exactitatea judecăților de valoare nu poate fi demonstrată așa cum pot fi demonstrate faptele concrete, iar a pretinde o asemenea probă ar duce inevitabil la o îngrădire nepermisă a libertății de opinie.

46. Prin Hotărârea nr. 5589/24.05.2021, pronunțată de Judecătoria sector 2 în dosar 24358/300/2020, instanța a admis cererea petentului, a obligat pârâții la plata în solidar către petent a sumei de 100 lei cu titlu de daune morale, a obligat pârâții la ștergerea de pe site-ul www.libertatea.ro a articolelor indicate de reclamant în cererea de chemare în judecată, și a obligat pârâții la publicarea hotărârii judecătorești în publicația online www.libertatea.ro și în ziarul libertatea în termen de 5 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

47. Soluția instanței este întemeiată pe aspecte legate de conduita recomandată a publicațiilor (jurnaliștilor) de a verifica sursele de informație și de a manifesta prudență în preluarea informațiilor. Din punct de vedere al stabilirii existenței elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director va reține că apelativele „mafiot”, „interlop” , independent de faptul că nu fac referire directă la petent ci la persoane considerate ca făcând parte din anturajul acestuia, nu reprezintă afirmații discriminatorii, utilizarea acestora fiind eventual susceptibilă a antrena dispozițiile legii 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice.

48. În speță, neexistând în articolele publicate de reclamați elemente de incitare expresă la ură pe criteriul funcției publice, Colegiul director va constata că nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, (fapta se încadrează în limitele libertății de exprimare).

50. Opinie separată cu privire la constatare, exprimată de dna. Lazăr Maria, dl. Diaconu Adrian, dl. Grama Horia – membrii în Colegiul director

În analiza dreptului libertății de exprimare, constatăm următoarele aspecte:

- ✓ **Astfel, în conținutul mesajelor publicate** sunt prezente epitete insinuante, injurioase precum „mafiot”, „interlop”, „omul sacoșă al primarilor” care sunt sinonime cu a fi infractor. La nivelul societății există convingeri precum că primarul ar fi infractor sau corupt iar prin aceste insinuări se generează înrădăcinarea acestor convingeri. Astfel, petentului i se aduc atingeri grave dreptului la demnitate.
- ✓ **contextul în care a avut loc publicarea textelor:** Colegiul director constată că cele 7 articole publicate de reclamați sunt prezente pe parcursul unei luni, respectiv luna iunie 2020, creându-se o campanie susținută de denigrare a petentului;
- ✓ **elementul de incitare:** Colegiul director constată că textele publicate au un caracter incitator la ură și de a inculca în conștiința colectivă faptul că petentul, ales într-o funcție publică, este un infractor cu relații strânse cu interlopii, fiind corupt și de neîncredere. Toate aceste elemente nu au fost probate cu elemente sau date factuale în articolele reclamate.

CONSILIUL NATIONAL
pentru **COMBATerea**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărcineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

- ✓ Colegiul director reține și **intenția** reclamatului de lezare a demnității personale a petentului, publicarea textelor având un caracter repetitiv accentuat, înregistrându-se nu mai puțin de 7 astfel de articole în decursul unei singure luni, cu scopul vădit de denigrare, de a se slăbi încrederea opiniei publice a alegătorilor săi, afectându-i-se, astfel, dreptul la demnitate personală.

Astfel, considerăm că, deși politicienii trebuie să accepte în mod inevitabil și conștient verificarea strictă a fiecărui cuvânt și faptă săvârșită și să dovedească un grad mai mare de toleranță față de jurnaliști, fiind cunoscut faptul că aceștia recurg la o manieră de descriere a faptelor în diferite moduri plastice sau șocante, pentru a crește gradul de conștientizare a opiniei publice, este imperios necesar ca presa să relateze faptele într-o manieră neutră, obiectiv, fără a leza demnitatea personală a niciunei persoane, indiferent de categoria socio-profesională sau de cariera sa politică.

Față de aceste argumente, considerăm s-a depășit limita libertății de exprimare, faptele sesizate reprezentând discriminare conform art. 2(1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu cinci voturi pentru și trei împotrivă,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Fapta se încadrează în limitele libertății de exprimare.
2. CNCD trimite dosarul către Parchet pentru efectuarea de cercetări cu privire la eventuala încălcare a legii prin comentariile cu caracter rasist sau xenofob.
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților:

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 08.12.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, HORIA GRAMA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, LAZĂR MARIA –

Membru, MARIA MOȚA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 15.12.2021

Redactată și motivată: M.M. și M.M pct. 50 M.L./A.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

**CONSILIUL NAȚIONAL
pentru COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**

Piața Valter Mărăcineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro